

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

18. oktober 2018*

»Præjudiciel forelæggelse – fælles handelspolitik – endelig antidumpingtold på visse varer med oprindelse i Folkerepublikken Kina – antidumpingtold, som Tvistbilæggelsesorganet for Verdenshandelsorganisationen (WTO) har fundet uforenelig med den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel«

I sag C-207/17,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Commissione tributaria di primo grado di Bolzano (retten i første instans i skatte- og afgiftsretlige sager i Bolzano, Italien) ved afgørelse af 4. april 2017, indgået til Domstolen den 21. april 2017, i sagen:

Rotho Blaas Srl

mod

Agenzia delle Dogane e dei Monopoli,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling),

sammensat af vicepræsidenten, R. Silva de Lapuerta, som fungerende formand for Første Afdeling og dommerne J.-C. Bonichot, E. Regan, C.G. Fernlund og S. Rodin (refererende dommer),

generaladvokat: Y. Bot

justitssekretær: fuldmægtig R. Schiano,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 1. marts 2018,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Rotho Blaas Srl ved avvocati P. Bellante og B. Bonafini,
- den italienske regering ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato G. Albenzio,
- Rådet for Den Europæiske Union ved H. Marcos Fraile og E. Rebasti, som befuldmægtigede, bistået af avocat N. Tuominen,

* Processprog: italiensk.

– Europa-Kommissionen ved P. Stancanelli, N. Kuplewatzky og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører gyldigheden af Rådets forordning (EF) nr. 91/2009 af 26. januar 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2009, L 29, s. 1), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 924/2012 af 4. oktober 2012 om ændring af forordning nr. 91/2009 (EUT 2012, L 275, s. 1) og af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/519 af 26. marts 2015 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, som udvidet til også at omfatte importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål afsendt fra Malaysia, uanset om varen er angivet med oprindelse i Malaysia, efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning nr. 1225/2009 (EUT 2015, L 82, s. 78) (herefter samlet »de omtvistede forordninger«).
- 2 Denne anmodning er indgivet i forbindelse med en tvist mellem Rotho Blaas Srl og Agenzia delle Dogane e dei Monopoli (told- og monopolmyndighed, Italien) (herefter »toldmyndigheden«) vedrørende opkrævningen, som led i en berigtigelse, af told, antidumpingtold og merværdiafgift (moms) med tillæg af renter vedrørende indførsel af træskruer til Den Europæiske Union.

Retsforskrifter

- 3 Ved Rådets afgørelse 94/800/EF af 22. december 1994 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguay-rundens regi (1986-1994), for så vidt angår de områder, der hører under Fællesskabets kompetence (EFT 1994, L 336, s. 1), godkendte Rådet for Den Europæiske Union overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO), som blev undertegnet i Marrakech den 15. april 1994, samt de aftaler, der er opført i bilag 1-3 til denne overenskomst (herefter samlet »WTO-aftalerne«), iblandt hvilke indgår den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel af 1994 (EFT 1994, L 336, s. 11, herefter »GATT 1994«) og aftalen om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994 (EFT 1994, L 336, s. 103, herefter »WTO-antidumpingaftalen«).
- 4 Ved forordning nr. 91/2009 indførte Rådet en endelig antidumpingtold på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Kina.
- 5 Den 28. juli 2011 godkendte WTO's Tvistbilæggelsesorgan en rapport fra appelorganet og en panelrapport som ændret ved appelorganets rapport i sagen »European Communities – Definitive Anti-Dumping Measures on Certain Iron or Steel Fasteners from China« (De Europæiske Fællesskaber – endelige antidumpingforanstaltninger på visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Kina, WT/DS 397) (herefter »Tvistbilæggelsesorganets beslutning af 28. juli 2011«). I rapporterne blev det bl.a. konstateret, at Unionen havde handlet i strid med visse bestemmelser i WTO-antidumpingaftalen.

- 6 Efter Tvistbilæggelsesorganets beslutning af 28. juli 2011 vedtog Rådet den 4. oktober 2012 gennemførelsesforordning nr. 924/2012 om ændring af forordning nr. 91/2009, hvorved det bl.a. nedsatte den antidumpingtold, der var fastsat i den sidstnævnte forordning.
- 7 Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 723/2011 af 18. juli 2011 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der er indført ved Rådets forordning nr. 91/2009 på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern og stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, til også at omfatte importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern og stål afsendt fra Malaysia, uanset om varen er angivet med oprindelse i Malaysia eller ej (EUT 2011, L 194, s. 6), som ændret ved Rådets gennemførelsesforordning nr. 693/2012 af 25. juli 2012 (EUT 2012, L 203, s. 23), blev antidumpingforanstaltningerne udvidet til også at omfatte importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern og stål afsendt fra Malaysia, uanset om varen er angivet med oprindelse i Malaysia eller ej.
- 8 Efter afslutningen af en udløbsundersøgelse gennemført i medfør af artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT 2009, L 343, s. 51), opretholdt Europa-Kommissionen ved gennemførelsesforordning 2015/519 for en yderligere periode på fem år antidumpingtolden som indført og ændret ved henholdsvis forordning nr. 91/2009 og gennemførelsesforordning nr. 924/2012.
- 9 Ved beslutning af 12. februar 2016 vedtog Tvistbilæggelsesorganet nye rapporter, hvorved det konkluderedes, at de foranstaltninger, som Unionen havde truffet ved gennemførelsesforordning nr. 924/2012, var i strid med visse bestemmelser i WTO-antidumpingaftalen (herefter »Tvistbilæggelsesorganets beslutning af 12. februar 2016«).
- 10 Efter Tvistbilæggelsesorganets beslutning af 12. februar 2016 vedtog Kommissionen den 26. februar 2016 gennemførelsesforordning (EU) 2016/278 om ophævelse af den endelige antidumpingtold på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern og stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, udvidet til også at omfatte importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern og stål afsendt fra Malaysia, uanset om varerne er angivet med oprindelse i Malaysia eller ej (EUT 2016, L 52, s. 24, herefter »ophævelsesforordningen«).
- 11 Ved denne forordnings artikel 1 ophævedes den ved de omtvistede forordninger indførte antidumpingtold.
- 12 I henhold til den nævnte forordnings artikel 2 fik ophævelsen af den i dennes artikel 1 omhandlede antidumpingtold virkning fra datoen for ikrafttrædelsen af samme forordning som omhandlet i dennes artikel 3, og tjente ikke som grundlag for tilbagebetaling af told, der var opkrævet før denne dato.
- 13 Ophævelsesforordningen blev vedtaget på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/476 af 11. marts 2015 om de foranstaltninger, Unionen kan træffe på grundlag af en rapport vedtaget af WTO's Tvistbilæggelsesorgan vedrørende antidumping- og antisubsidieforanstaltninger (EUT 2015, L 83, s. 6).
- 14 Denne forordnings artikel 1, stk. 1, bestemmer, at hver gang Tvistbilæggelsesorganet vedtager en rapport om en EU-foranstaltning, der er truffet i henhold til dens antidumpingforordning, kan Kommissionen, alt efter hvad den finder hensigtsmæssigt, ophæve eller ændre den omtvistede foranstaltning eller vedtage enhver anden særlig foranstaltning, som skønnes hensigtsmæssig efter omstændighederne.
- 15 Det bestemmes i den nævnte forordnings artikel 3, at »[e]ventuelle foranstaltninger, der træffes i henhold til denne forordning, får virkning fra datoen for deres ikrafttrædelse og tjener ikke som grundlag for tilbagebetaling af told, der er opkrævet før denne dato, medmindre andet fastsættes«.

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 16 Rotho Blaas er et italiensk selskab med hjemsted i Bolzano (Italien), som udøver virksomhed i form af fremstilling og markedsføring af højteknologi, som kan anvendes på trækonstruktioner.
- 17 I perioden fra den 8. september 2011 til den 28. februar 2014 indgav Rotho Blaas talrige toldangivelser vedrørende endelig indførsel af træskruer fra Thailand til flere italienske toldkontorer, idet selskabet fremlagde oprindelsescertifikater, som de thailandske myndigheder havde udstedt.
- 18 På grundlag af oplysninger modtaget fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) om svingagtig import med oprindelse i bl.a. Thailand foretog toldmyndigheden i Bolzano efterfølgende kontroller af den import, som Rotho Blaas havde foretaget, og fastslog, at 75% af de importerede varer i modsætning til, hvad der fremgik af de udstedte oprindelsescertifikater i denne henseende, i virkeligheden havde oprindelse i Kina, og at fritagelsen for told således var blevet anvendt med urette på disse varer.
- 19 Følgelig pålagde toldmyndigheden ved en berigtigelsesbeslutning af 14. oktober 2016 Rotho Blaas at betale told, antidumpingtold og moms med tillæg af renter og morarenter.
- 20 Rotho Blaas har iværksat et annullationssøgsmål til prøvelse af denne beslutning for den forelæggende ret, idet selskabet har gjort gældende, at de omtvistede forordninger er ugyldige ex tunc, henset til de forpligtelser, som påhviler Unionen i medfør af WTO-antidumpingaftalen, og navnlig henset til Tvistbilæggelsesorganets beslutning af 12. februar 2016, hvorved det blev fastslået, at de ved disse forordninger indførte foranstaltninger var uforenelige med WTO-antidumpingaftalen og GATT 1994.
- 21 I denne forbindelse har Rotho Blaas fremhævet, at Kommissionen efter denne beslutning ved ophævelsesforordningen ophævede den indførte antidumpingtold og ændrede de omtvistede forordninger. Det tilkommer imidlertid alene Domstolen at fastslå ugyldigheden af EU-retsakter som disse forordninger.
- 22 Toldmyndigheden har for den forelæggende ret gjort gældende, at EU-forordninger i modsætning til, hvad Rotho Blaas har anført, som hovedregel kun har virkning ex nunc og ikke ex tunc. Hvis ophævelsen foretaget ved ophævelsesforordningen tillagdes virkning med tilbagevirkende kraft, ville de pågældende forordningers effektivitet skades.
- 23 Den forelæggende ret er derfor af den opfattelse, at Domstolen for det første skal forelægges spørgsmålet om de omtvistede forordningers gyldighed i betragtning af Tvistbilæggelsesorganets beslutninger af 28. juli 2011 og 12. februar 2016, hvorved det blev fastslået, at de ved disse forordninger indførte antidumpingforanstaltninger var uforenelige med WTO-antidumpingaftalen og GATT 1994.
- 24 For det andet opstår, såfremt en sådan ugyldighed foreligger, spørgsmålet, om denne ugyldighed har virkning ex tunc, dvs. fra datoen for de omtvistede forordningers ikrafttrædelse, eller derimod virkning ex nunc, idet ophævelsen heraf først får virkning fra ophævelsesforordningens ikrafttræden.
- 25 På denne baggrund har Commissione tributaria di primo grado di Bolzano (retten i første instans i skatte- og afgiftsretlige sager i Bolzano, Italien) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) Er forordning [...] nr. 91/2009 [...], gennemførelsesforordning [...] nr. 924/2012 [...] [og] gennemførelsesforordning [...] 2015/519 [...] ugyldige/ulovlige/uforenelige med artikel VI i [GATT 1994] og [Tvistbilæggelsesorganets beslutning af 28. juli 2011]?

- 2) Såfremt [det første spørgsmål besvares bekræftende,] [...] skal ophævelsen af den antidumpingtold, der blev indført på grundlag af de anfægtede foranstaltninger, da have virkning fra datoen for ikrafttrædelsen af [ophævelsesforordningen] eller datoen for ikrafttrædelsen af den anfægtede foranstaltning, dvs. [forordning] [...] nr. 91/2009?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål

Formaliteten

- 26 I sine bemærkninger indgivet til Domstolen har den italienske regering givet udtryk for tvivl om Rotho Blaas' ret til at påberåbe sig de omtvistede forordningers ugyldighed for den forelæggende ret, og dermed om, hvorvidt det første spørgsmål kan antages til realitetsbehandling, eftersom dette selskab i medfør af retspraksis, som den følger af dom af 9. marts 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90), kunne have anlagt sag for Unionens retsinstanser i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF med påstand om annullation heraf.
- 27 Rotho Blaas har anført, at selskabet ikke selv kunne have anfægtet de omtvistede forordningers lovlighed, eftersom en forordning ved sin karakter hverken faktisk eller retligt kan gøres til genstand for en borgers individuelle annullationssøgsmål, medmindre denne godtgør, at den omtvistede forordning berører vedkommende individuelt og umiddelbart, hvorfor den stiller personen i en situation, der er anderledes end alle andre erhvervsdrivende (dom af 15.7.1963, Plaumann mod Kommissionen, 25/62, EU:C:1963:17).
- 28 Det følger i denne forbindelse af fast retspraksis, at det almindelige princip, der sikrer enhver borger retten til – inden for rammerne af et søgsmål anlagt til prøvelse af en for denne bebyrdende national foranstaltning – at påberåbe sig ugyldigheden af den EU-retsakt, der tjener som hjemmel for denne foranstaltning, ikke er til hinder for, at en sådan ret gøres betinget af, at vedkommende ikke har gjort brug af retten til at anlægge direkte søgsmål ved Unionens retsinstanser med påstand om annullation af denne i henhold til artikel 263 TEUF. Det er dog kun i det tilfælde, hvor det kan lægges til grund, at en person uden nogen tvivl kunne have anlagt sag med påstand om annullation af den omhandlede retsakt, at denne person er afskåret fra at påberåbe sig ugyldigheden af denne for den kompetente nationale ret (jf. i denne retning dom af 9.3.1994, TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, EU:C:1994:90, præmis 23, af 18.9.2014, Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, præmis 28 og 29, og af 16.4.2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, præmis 18).
- 29 Det skal i denne sammenhæng bemærkes, at antagelsen til realitetsbehandling af et søgsmål anlagt af en fysisk eller juridisk person til prøvelse af en retsakt, der ikke er rettet til vedkommende, i medfør af artikel 263, stk. 4, TEUF forudsætter, at denne person indrømmes søgsmålskompetence, hvilket forekommer i to situationer. Dels kan en sådan sag anlægges på betingelse af, at denne retsakt berører vedkommende umiddelbart og individuelt. Dels kan en sådan person anlægge sag til prøvelse af en regelfastsættende retsakt, som ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger, hvis den berører vedkommende umiddelbart (jf. bl.a. dom af 17.9.2015, Mory m.fl. mod Kommissionen, C-33/14 P, EU:C:2015:609, præmis 59 og 91, og af 13.3.2018, Industrias Químicas del Vallés mod Kommissionen, C-244/16 P, EU:C:2018:177, præmis 39).
- 30 Det er derfor for det første i det tilfælde, hvor det kan lægges til grund, at en juridisk person såsom Rotho Blaas uden nogen tvivl er umiddelbart og individuelt berørt af de omtvistede forordninger som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF, at denne er afskåret fra at påberåbe sig disses ugyldighed for de forelæggende retter (dom af 4.2.2016, C & J Clark International og Puma, C-659/13 og C-34/14, EU:C:2016:74, præmis 57).

- 31 Det skal dernæst bemærkes, at forordninger om indførelse af antidumpingtold såsom de omtvistede forordninger er almengyldige, idet de finder anvendelse på de pågældende erhvervsdrivende i al almindelighed (jf. i denne retning dom af 21.2.1984, Allied Corporation m.fl. mod Kommissionen, 239/82 og 275/82, EU:C:1984:68, præmis 11, og af 16.4.2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, præmis 18).
- 32 Det fremgår imidlertid af retspraksis, at en forordning om indførelse af en antidumpingtold kan berøre flere kategorier af erhvervsdrivende individuelt, uden at dette berører andre erhvervsdrivendes mulighed for at være individuelt berørt som følge af visse egenskaber, som er særlige for dem, og som kendetegner dem i forhold til alle andre personer (jf. i denne retning dom af 16.5.1991, Extramet Industrie mod Rådet, C-358/89, EU:C:1991:214, præmis 16, og af 16.4.2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, præmis 22).
- 33 For det første kan de producenter og eksportører af den pågældende vare, som på grundlag af oplysninger om deres forretningsforhold hævdes at have gjort sig skyldige i dumping, være individuelt berørt (dom af 18.9.2014, Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, præmis 30 og den deri nævnte retspraksis).
- 34 For det andet kan dette også være tilfældet med importører af den pågældende vare, hvis videresalgspriser er lagt til grund ved fastsættelsen af eksportpriserne, og som derfor er berørt af konstateringerne om, at der foreligger dumping (dom af 14.3.1990, Nashua Corporation m.fl. mod Kommissionen og Rådet, C-133/87 og C-150/87, EU:C:1990:115, præmis 15, af 14.3.1990, Gestetner Holdings mod Rådet og Kommissionen, C-156/87, EU:C:1990:116, præmis 18, og af 16.4.2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, præmis 20).
- 35 For det tredje kan dette ydermere være tilfældet med importører, der er forretningsmæssigt forbundet med eksportører af den omhandlede vare, bl.a. når eksportprisen er blevet beregnet på grundlag af disse importørers videresalgspriser på markedet i EU, samt når selve antidumpingtolden beregnes på grundlag af disse videresalgspriser (dom af 11.7.1990, Neotype Techmashexport mod Kommissionen og Rådet, C-305/86 og C-160/87, EU:C:1990:295, præmis 19 og 20, og af 16.4.2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, præmis 21).
- 36 I det foreliggende tilfælde er der intet, der antyder, at de omtvistede forordninger blev vedtaget under hensyntagen til Rotho Blaas' individuelle situation i lighed med en af de kategorier af erhvervsdrivende, der er identificeret i nærværende doms præmis 33-35, eller at selskabet af andre grunde berøres af disse forordninger på en måde, som adskiller det fra andre importører af de produkter, der var genstand for de omhandlede antidumpingforanstaltninger.
- 37 Følgelig kan Rotho Blaas ikke anses for uden nogen tvivl at være individuelt berørt af de nævnte forordninger som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF.
- 38 Hvad for det andet angår spørgsmålet om, hvorvidt Rotho Blaas åbenbart kunne have iværksat et søgsmål i henhold til artikel 263, stk. 4, sidste sætningsled, TEUF til prøvelse af de omtvistede forordninger, for så vidt som de udgjorde regelfastsættende retsakter, der berørte selskabet umiddelbart, og ikke omfattede gennemførelsesforanstaltninger som omhandlet i denne bestemmelse, skal det blot bemærkes, at betalingen af den antidumpingtold, der blev indført ved de omtvistede forordninger, pålægges de berørte erhvervsdrivende, som f.eks. Rotho Blaas i hovedsagen, i medfør af retsakter vedtaget af de kompetente nationale myndigheder.
- 39 Det kan derfor ikke antages, at de omtvistede forordninger åbenbart ikke omfattede gennemførelsesforanstaltninger som omhandlet i artikel 263, stk. 4, sidste sætningsled, TEUF.

- 40 Henset til de ovenstående betragtninger kan det ikke fastslås, at Rotho Blaas i henhold til den i nærværende doms præmis 29 nævnte retspraksis uden nogen tvivl havde haft mulighed for at anlægge sag med påstand om annullation af de omtvistede forordninger i medfør af artikel 263, stk. 4, TEUF, således at selskabet skulle være afskåret fra at påberåbe sig disses ugyldighed for den forelæggende ret.
- 41 Heraf følger, at det første præjudicielle spørgsmål kan antages til realitetsbehandling.

Realiteten

- 42 Med det første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om de omtvistede forordninger er ugyldige, henset til artikel VI i GATT 1994 og Tvistbilæggelsesorganets beslutning af 28. juli 2011.
- 43 Det skal indledningsvis bemærkes, at bestemmelserne i en international aftale, som Unionen er part i, alene kan påberåbes til støtte for et søgsmål anlagt med påstand om annullation af en afledt EU-retsakt eller til støtte for en indsigelse om, at en sådan retsakt er ulovlig, såfremt denne aftales art og opbygning for det første ikke er til hinder herfor, og disse bestemmelser for det andet indholdsmæssigt fremstår som ubetingede og tilstrækkeligt præcise (jf. bl.a. dom af 13.1.2015, Rådet m.fl. mod Vereniging Milieudefensie og Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-401/12 P – C-403/12 P, EU:C:2015:4, præmis 54 og den deri nævnte retspraksis). Det er således kun, når disse to betingelser er opfyldt samtidigt, at sådanne bestemmelser vil kunne påberåbes for Unionens retsinstanser med henblik på vurderingen af lovligheden af en EU-retsakt.
- 44 Hvad angår WTO-aftalerne følger det af fast retspraksis, at disse aftaler efter deres art og opbygning i princippet ikke udgør regler, henset til hvilke lovligheden af EU-institutionernes retsakter kan prøves (jf. bl.a. dom af 23.11.1999, Portugal mod Rådet, C-149/96, EU:C:1999:574, præmis 47, af 1.3.2005, Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, præmis 39, og af 4.2.2016, C & J Clark International og Puma, C-659/13 og C-34/14, EU:C:2016:74, præmis 85).
- 45 Domstolen har i denne henseende navnlig udtalt, at den omstændighed, at det skulle anerkendes, at det direkte påhviler Unionens retsinstanser at sikre EU-rettens overensstemmelse med WTO's regler, ville være ensbetydende med, at Unionens lovgivende eller udøvende myndigheder mister den handlefrihed, som de tilsvarende myndigheder hos EU's handelspartnere nyder godt af. Det er således ubestridt, at nogle af de kontraherende parter, som hører til EU's vigtigste handelspartnere, på grundlag af WTO-aftalernes genstand og formål har draget den slutning, at disse aftaler ikke udgør regler, henset til hvilke deres domstole skal kontrollere lovligheden af deres nationale retsbestemmelser. En sådan mangel på gensidighed ville, såfremt den blev anerkendt, kunne føre til en uligevægt i anvendelsen af WTO's regler (jf. bl.a. dom af 23.11.1999, Portugal mod Rådet, C-149/96, EU:C:1999:574, præmis 43-46, af 9.9.2008, FIAMM m.fl. mod Rådet og Kommissionen, C-120/06 P og C-121/06 P, EU:C:2008:476, præmis 119, og af 18.12.2014, LVP, C-306/13, EU:C:2014:2465, præmis 46).
- 46 Domstolen har nærmere bestemt tidligere haft lejlighed til at præcisere, at en erhvervsdrivende heller ikke kan indrømmes mulighed for for en af Unionens retsinstanser at påberåbe sig, at en EU-lovgivning er uforenelig med en beslutning fra Tvistbilæggelsesorganet, som i det foreliggende tilfælde Tvistbilæggelsesorganets beslutning af 28. juli 2011. Tvistbilæggelsesorganets henstillinger og beslutninger om manglende overholdelse af WTO's regler kan nemlig i princippet, og uanset hvilken juridisk rækkevidde der er knyttet til disse, ikke være grundlæggende forskellige fra de materielle regler, der gennemfører de forpligtelser, som et medlem har påtaget sig inden for WTO. En henstilling eller beslutning fra Tvistbilæggelsesorganet om manglende overholdelse af de nævnte regler kan således, lige så lidt som WTO-aftalernes materielle regler, i princippet ikke påberåbes for en af Unionens retsinstanser med henblik på at godtgøre, at en EU-lovgivning er uforenelig med denne henstilling eller denne beslutning (dom af 10.11.2011, X og X BV, C-319/10 og C-320/10, ikke trykt i Sml., EU:C:2011:720, præmis 37 og den deri nævnte retspraksis).

- 47 Domstolen har kun i to undtagelsessituationer – som vedrører EU-lovgivers ønske om selv at begrænse sit råderum i anvendelsen af WTO-reglerne – anerkendt, at det i givet fald tilkommer Unionens retsinstanser at prøve lovligheden af en EU-retsakt og de retsakter, der er vedtaget med henblik på dens anvendelse, henset til WTO-aftalerne eller en beslutning fra Tvistbilæggelsesorganet om manglende overholdelse af disse aftaler (jf. i denne retning dom af 16.7.2015, Kommissionen mod Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, præmis 40).
- 48 Det drejer sig for det første om det tilfælde, hvor Unionen har villet gennemføre en inden for rammerne af disse aftaler påtaget særlig forpligtelse, og for det andet om det tilfælde, hvor den omhandlede EU-retsakt udtrykkeligt henviser til præcise bestemmelser i disse aftaler (dom af 16.7.2015, Kommissionen mod Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, præmis 41 og den deri nævnte retspraksis).
- 49 Det skal således i lyset af disse kriterier afgøres, om de omtvistede forordningers gyldighed i det foreliggende tilfælde kan prøves, henset til artikel VI i GATT 1994 og til Tvistbilæggelsesorganets beslutning af 28. juli 2011.
- 50 Hvad for det første angår den i hovedsagen omhandlede forordning nr. 91/2009 skal det bemærkes, at denne retsakt hverken udtrykkeligt henviser til præcise bestemmelser i artikel VI i GATT 1994 eller viser, at Rådet ved vedtagelsen af denne forordning ville gennemføre en inden for rammerne af denne aftale eller mere generelt WTO-aftalerne påtaget særlig forpligtelse.
- 51 For så vidt som den forelæggende ret nærmere bestemt nærer tvivl om den nævnte forordnings gyldighed, henset til Tvistbilæggelsesorganets beslutning af 28. juli 2011, skal det blot konstateres, at denne beslutning er truffet senere og således ikke kan udgøre retsgrundlaget for denne.
- 52 Hvad herefter angår gennemførelsesforordning nr. 924/2012 og nr. 2015/519 skal det bemærkes, at selv om disse forordninger i et vist omfang gennemfører Unionens hensigt om at følge Tvistbilæggelsesorganets beslutning af 28. juli 2011, er dette, henset til, at de situationer, hvor en legalitetskontrol, henset til reglerne fra WTO, er mulig, som anført i nærværende doms præmis 47 har karakter af undtagelser, ikke tilstrækkeligt til at fastslå, at Unionen ved vedtagelsen af de nævnte forordninger tilsigtede at gennemføre en inden for rammerne af WTO påtaget særlig forpligtelse, som kan begrunde en undtagelse til reglen om, at WTO-reglerne ikke kan påberåbes for Unionens retsinstanser, og give disse mulighed for at foretage en legalitetskontrol af de pågældende EU-retsakter, henset til disse regler (jf. i denne retning dom af 1.3.2005, Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, præmis 42-48, og af 4.2.2016, C & J Clark International og Puma, C-659/13 og C-34/14, EU:C:2016:74, præmis 93-98).
- 53 I gennemførelsesforordning 2015/519 bekræftes pålæggelsen af antidumpingtolden således blot for en yderligere periode på fem år efter en fornyet undersøgelse af denne told, inden den udløb, uden at Tvistbilæggelsesorganets beslutning af 28. juli 2011 nævnes. Gennemførelsesforordningen henviser endvidere heller ikke specifikt til forpligtelser, der udspringer af WTO-reglerne.
- 54 Hvad angår gennemførelsesforordning nr. 924/2012 er det endelig korrekt, at visse betragtninger hertil henviser til den nævnte beslutning ved at omtale de heri fremsatte konklusioner. Heraf fremgår imidlertid ikke EU-lovgivers ønske om præcist at overholde disse konklusioner i stedet for i lyset heraf at foretage en fornyet undersøgelse af den pågældende antidumpingtold, mens EU-lovgiver opretholder sin handlefrihed ved anvendelsen af WTO-reglerne i denne henseende.
- 55 Denne forordning omtaler endvidere på samme måde overordnet bl.a. WTO-antidumpingaftalen.
- 56 På denne baggrund kan de omtvistede forordningers lovlighed ikke skulle bedømmes henset til artikel VI i GATT 1994 eller til Tvistbilæggelsesorganets beslutning af 28. juli 2011.

- 57 Det må derfor fastslås, at gennemgangen af det første spørgsmål intet har frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af de omtvistede forordninger.

Det andet spørgsmål

- 58 Det er uforholdt at besvare det andet spørgsmål, da det kun er forelagt i tilfælde af, at de omtvistede forordninger er ugyldige.

Sagsomkostninger

- 59 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parter udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Første Afdeling) for ret:

Prøvelsen af det første spørgsmål har intet frembragt, som kan påvirke gyldigheden af Rådets forordning (EF) nr. 91/2009 af 26. januar 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 924/2012 af 4. oktober 2012 om ændring af forordning nr. 91/2009 eller Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/519 af 26. marts 2015 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, som udvidet til også at omfatte importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål afsendt fra Malaysia, uanset om varen er angivet med oprindelse i Malaysia, efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning nr. 1225/2009.

Underskrifter